

кръстени съ оригинални имена, като напримѣръ: осмолата, враниното гнѣздо и т. н.; така сѣ ги, вѣроятно, войниците кръстиле; трѣбва враниното гнѣздо, напримѣръ, да много затруднява. Като вземахъ плана съ цѣль да го покажъ на генерала и отпослѣ да го пречърпъ, опжтихъ се въ Баевци. Не сварихъ генерала и се отбихъ въ артиллерийскитѣ колиби; за отсъствието на батареиния командиръ, стария офицеринъ капитанъ Лихачевъ, способно едно момче, георгиевски кавалеръ, разиграва въ лотарея нѣщата, проводени отъ Императрицата; дѣйствително, че това е едва ли най-справедливия способъ за раздаване, а че при това и добро развлечение, което трѣбва да се цѣни скъпо на билеца. Да видишь ти какъ се надпреварватъ ония ми тина артиллериисти около калпака на Лихачева, да погледнешъ онова препълнено съ дѣтинска радостъ лице на щасливцеа, комуто се паднало нѣкой поясче или фланела; съ това напргнато внимание и желание да се добие въ ржцѣ царския подаръкъ, напълно се рисувахе добрата оная благодарна душа на русина.

Отбихъ се дома да пообѣдвамъ и слѣдъ това всичката вечеръ прекарвамъ при генерала. Вече нѣколко дена на позицията лежи дълбокъ снѣгъ, тѣй щото да се ходи по крака и особено на конь може само по изтъпканитѣ пѣтеки.

4-ий ДЕКЕМВРИЙ.

Отъ тъмни зори съмъ заетъ да копирамъ плана на Шибченската позиция. Надвечеръ, съ разрѣшението, разбира се на началството, опжтихъ се за Габрово. Тамъ стигналъ въ Търново капитанъ Ефремовъ и телеграфира, че не му е нужно да се види съ мене. Признавамъ се, че мене не ми се харесва това пѣтуване; времето преомразно, моятъ снѣгъ и казъ. Ефремова намѣрихъ въ Петербургската гостилница и отъ тамъ се опжтихме за ношуване въ къщата на стария ни домакинъ, дѣто и по-отъ напргдъ доста често спирахме. Капитанъ Ефремовъ, освѣнъ различнитѣ търновски новини, разказва ми нѣкои и други подробности за превземането на Плевенъ и за работитѣ при Елена;